

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 87**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mariefred.
Gripsholms slott.

21. 8. 1904.

Mitt älskade!

Jag minste nog, att du skulle
ha det svårt och jag har nu
mycket långt efter sig så
vemodigt och smärtfyllt.
Jag tycker, att jag måste spela
en så usel roll i dina ögon,
samt g'kan skylda sig mot
att bli illa behandlad, men
jag kan inte rå på Sophie, då
hon är i det lyckset, så snart
jag såg henne i Kupé, såg jag
på hennes ögon, att hon var
mycket nära ett hysteriskt
upförande. Det hade ju blivit
förhärligt bland alla de resande

som jag visste hvilka vi var
Det var intet annat att göra
än att lugna och vara tålrig.
Du får tänka på, att du råg
en sjukstötterska ha varit om
en mycket olycklig patient,
det måste jag tänka vid må
ga tillfällen. Det var ätkvä
derst. värmen i Kupén, tanken
på att lämna manuskriptet
till Bannier och öfren något
ditt närvaro, som brakte
hemme utan sig. Om du
hade märkt hur han nå
sinningsom lämpade sin
tan och Bann i närhet sin.

resstämning, så skulle
du veta hvilken roll jag
spelar för henne. Var inte
oljehalig för detta. Jag var
så ond för din skull, men
du förstår väl, att han är
inte såslan. Så han är nor
mol. Det är detta, att en nå
klott mänsklig stundom
står på vassinnets brant,
som gör allt nå svårt. Man
räknar med henne så
med en frisk, men det är
g'rätt. Det tillkommer oss,
som äro hela och sunda att
vara tålriga och det vet jag

ju, att du är. Du tänker nog
att det är nå att jag alldeles ej
bryr mig om någon annan, så
jag har henne, men det är ej så.
Hon kan ännu vara älskvärd
och så snäll som ingen annan,
men jag har ingen trygghet att
hon ej när som helst kan bli
styggt och det gör att jag helst
är borta från henne. Om någon
komme som kunde ersätta mig
hos henne skulle jag bli mycket
lycklig. Till dess detta inträffar,
detta eller något annat, som gör
att hon bryter med mig, och
det är ej så alldeles otroligt, ^{och} ~~men~~

21. 8. 1904

nar jag hålla ut. Jag kan inte
annat, därför att jag ej kan
beräkna följelserna ^{förhållande} om jag
öfvergåfve henne. Men jag
har icke nå närståendes roligt all-
tid.

Jag har sagt dig det många
gånger, du är min enda tröst
och det är du, som gör att
jag kan stå ut. Du skall inte
vara olyster. Om man kan
göra den lycklig, som man
älskar af fullaste hjärta så
skall du bli det.

Jag har icke på länge haft
det så bra som på denna
det var riktig lycka. Sedan

får man ju aldrig njuta
helt ostraffad.

Det var utmärkt med
dine grammatika. Du får
säkert stor glädje af den.

Och tack för att du tagit
begrunden om hand. Med
språket får du göra allt
hvad du och Wulff vill. Du

får gärna stryka epitetet
små om rödbrösts ögon, men
sätt ej dit stor i stället, ty det
tror jag inte på. Det är ingen
norsk fågel, det är präga om.

Det var svårt med Tanslund. ²⁾

Tack för lappan!

Gledsa Maria. ³⁾ Glödfår skulle
du vilja vara Barnsvi? Tror du att
någon har makat att taga mig bort

från dig mer än för några
smånader om året.

Din Selma,

2) Riktare på Bengtstravet.

3) Han som arbed under mötet
på Linnéus.

